

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: P. K., bytem X., zastoupeného *JUDr. Robertem Lososem, advokátem, se sídlem Plzeň, náměstí Republiky 3*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. dubna 2014 č.j. DSH/1484/14

t a k t o :

- I. I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu ze dne 19.12.2013, č.j. OD/12923/13/Kk, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod první zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, porušením § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 40.000,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 18 měsíců a náhrada nákladů přestupkového řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že správní orgán nesprávně zhodnotil podmínky ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a projednáním věci v nepřítomnosti žalobce založil podstatnou vadu řízení. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 14.5.2009 č.j. 7 As 28/2009, podle něhož

„ústním projednáním přestupku před správním orgánem I. stupně za účasti řádně předvolaného účastníka je sledována a garantována právní jistota spolehlivého zjištění skutkového stavu věci a prokázání viny, jakož i právo na spravedlivý proces, a to vzhledem ke klíčovému významu ústního jednání v přestupkovém řízení.“ Podle žalobce existují v dané věci pochybnosti stran řádného předvolání žalobce, když je zřejmé, že poštovní doručovatel (brigádník) pochybil, když nezanechal v označené poštovní schránce žalobce výzvu o uložení na dosílací poště, provedl dosílku na již neplatnou adresu a po vrácení doporučeného dopisu na poštu Plzeň 1, dodejna 2, nevhodil dopis do domovní schránky adresáta. Žalobce poukázal na to, že již v odvolání tvrdil logický a omluvitelný důvod, proč se v době doručování zásilky na adrese trvalého pobytu nezdržoval a tento důvod doložil v podané žalobě (lékařské zprávy o zdravotním stavu družky žalobce). Žalobce poukázal na to, že v dané situaci byl reálně ohrožen mimo jiné sankcí zákazu řízení, což je výrazný zásah do práv žalobce a řidiče. Žalobce tvrdil, že pro svoji nepřítomnost nemohl pokládáním otázek reagovat na výsledky svědků policistů, nemohl se k věci sám vyjádřit a nemohl označit důkazy ve smyslu § 52 správního řádu. Žalobce se nedomnívá, že by byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobce v žalobě uváděl, že v době doručování „oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k jednání“ se zdržoval a dosud zdržuje ve společné domácnosti se svojí družkou K. K. na adrese X. K žalobě přiložil žalobce lékařské zprávy, z nichž vyplynulo, že družka žalobce utrpěla zlomeninu obou rukou, na které byla přiložena sádra, a v době doručování popsané zásilky byla v léčení a odkázána na péči blízké osoby – žalobce. Podle žalobce se žalovaný touto skutečností nijak nezaobíral, když uvedl, že si měl žalobce své osobní poměry uspořádat tak, aby byl seznámen s předmětnou písemností. Z reklamačního řízení bylo zprávou ze dne 21.3.2014 zjištěno, že předmětný dopis byl doručován a uložen na ukládací poště. Ve zprávě pošty není uvedena zmínka, že by pošta zanechala adresátovi oznámení o nezastižení a o uložení. V odvolání žalobce je zmínka o kontrole pošty a o zanechání oznámení, avšak z porady mezi žalobcem a jeho zástupcem vyplynulo, že zanechané oznámení na adrese jeho trvalého pobytu se netýkalo předmětné zásilky správního orgánu. Na základě tohoto jiného oznámení navštívil žalobce poštu Plzeň 20, kde zjistil, že mu byla v minulosti doručována i zásilka z Klatov, která měla být 2.12.2013 vrácena odesílateli. Z reklamačního řízení je podle žalobce zřejmé, že poštovní zásilku žalobci doručoval brigádník, který dle všeho nezanechal v poštovní schránce žalobce oznámení a navíc mylně zaslal zásilku na dosílku pošty Železná Ruda, kde však měl žalobce dosílku ukončenu k 8.10.2013. Pošta dále uvádí, že žalobce jako adresát byl na doručovací adrese trvalého pobytu neznámý, a proto se dopis bez uložení po uplynutí úložní doby a vrácení ze zrušené dosílky z Železné Rudy vrátil zpět odesílateli. Žalovaný podle žalobce bez důkazu spekuluje o tom, že poštovní schránka nebyla v době doručování písemností zpřístupněna. Pak by ovšem podle žalobce nebylo možné zanechat oznámení o uložení (což se stalo na základě argumentace shora) a je otázkou, jak by pak doručila pošta následnou další písemnost správního orgánu – rozhodnutí ve věci samé. Toto rozhodnutí pošta zanechala v poštovní schránce adresáta, ten je vyzvedl a předal svému právnímu zástupci. Z doručky podle žalobce plyne, že měla být adresátovi zanechána výzva, na druhou stranu však z ní nevyplývá, že by zásilka byla po ukončení úložní doby vložena do schránky, a navíc je zde poznámka, že adresát je neznámý, což je v rozporu s prvotním údajem o údajném zanechání výzvy. Podle žalobce je zřejmé, že v době doručování obou písemností správního orgánu I. stupně žalobce poštovní schránku s označeným jménem na adrese trvalého pobytu X., měl. Žalobce předložil

k důkazu fotografií této poštovní schránky. Žalobce poukázal na náleze Ústavního soudu ze dne 11.3.2004 sp. zn. II. ÚS 788/02, podle něhož *koná-li se ústní jednání v nepřítomnosti obviněného, aniž by byl splněny podmínky § 74 zákona o přestupcích, dojde k porušení jeho základního práva podle článku 38 odst. 2 Listiny a v případě pochybností stran řádného předvolání je nutno dojít k závěru, že obviněný z přestupku řádně předvolán nebyl dle zásady in dubio pro reo*. Žalobce měl za to, že se jedná i o jeho případ a odkázal i na rozsudek NSS ze dne 27.4.2006 č.j. 2 Afs 158/2005, podle něhož *„doručenka sice nemá od 2.7.2000 náležitosti veřejné listiny, má i tak důkazní váhu, ovšem k tomu, aby byl žalobce úspěšný, postačí, že údaje v doručence zpochybní predestinací jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality, tj. nemusí nezbytně prokázat opak toho, co plyne z doručenky.“*

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby a plně odkázal na své rozhodnutí.

Součástí správního spisu je záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 8.5.2013, podle něhož žalobce řídil v tento den v 10:50 hodin osobní vozidlo BMW 530DA RZ 1P38877 po silnici č. I/27 v Železném Rudě, Alžbětín, ve směru ze SRN do ČR, kde v prostoru budovy č.p. 7 bývalého hraničního přechodu a celnice zastavil vozidlo před hlídkou Policie ČR, vystoupil a odešel za roh, kde telefonoval. Lustrací bylo zjištěno, že má vysloven zákaz řízení motorových vozidel s právní mocí od 1.8.2012. Žalobce podal před policejními orgány vysvětlení, stejně jako další vyslechnuté osoby. Součástí správního spisu je i fotodokumentace místa parkujícího vozidla žalobce. Z výpisu z evidenční karty řidiče týkající se žalobce ze dne 14.5.2013 vyplývá, že žalobce má zákaz řízení motorových vozidel od 1.8.2012 do 31.8.2012 a blokaci řidičského oprávnění má od 1.8.2012 dosud. Podle rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 27.7.2012, které nabylo právní moci 1.8.2012 č.j. MMP/171200/12 byl žalobci uložen zákaz řízení všech motorových vozidel na 10 měsíců. Rozhodnutím téhož správního orgánu ze dne 29.8.2012, které nabylo právní moci 31.8.2012 č.j. MMP/191723/12 bylo upuštěno od dalšího výkonu sankce zákazu řízení motorových vozidel z důvodu započtení doby zadržení řidičského průkazu. Zadržen byl řidičský průkaz žalobce, jak vyplývá z tohoto rozhodnutí, od 28.3.2012. Součástí policejního spisu je i rozhodnutí velkého senátu Nejvyššího soudu ČR ze dne 18.9.2013 sp. zn. 15 Tdo 876/2013, z něhož vyplývá, že za přestupek je nutno považovat řízení motorového vozidla řidičem, jemuž byla uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel a uložený trest vykonal, ale dosud neprokázal zákonem stanovenou odbornou a zdravotní způsobilost k vrácení řidičského oprávnění a řídil motorové vozidlo. Na základě těchto skutečností byla správnímu orgánu I. stupně věc odevzdána podle § 159 odst. 1 písm. a) trestního řádu k projednání přestupku dne 31.10.2013.

Správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení a nařídil jednání na 18.12.2013. Z obálky s doručenkou vyplývá, že je adresována na adresu trvalého pobytu žalobce X. Tato adresa je přeškrtnuta a je uvedeno: dosílka – 1. máje 124, Železná Ruda. Obě adresy jsou pak znovu přeškrtnuty spolu se šípkou k odesílateli a se slovy zpět. V levé části obálky je zaškrtnuto políčko, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení a že zásilka byla připravena k vyzvednutí 15.11.2013 s podpisem doručující osoby A. K.. Na druhé straně obálky je zaškrtnuta varianta, že zásilka byla připravena k vyzvednutí, že

zásilka byla vrácena odesílateli 2.12.2013 a pod tím je slovo „neznámá“. Následuje podpis J. M. u razítka depo Plzeň 2.12.2013.

V nepřítomnosti žalobce byli dne 18.12.2013 vyslechnuti svědci prap. F. Z. prap. J. M.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným, přičemž rozhodnutí bylo opět zasíláno na adresu trvalého bydliště žalobce X., přičemž z doručení obsahující tuto zásilku jednoznačně vyplývá, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky dne 27.12.2013, kdy byla současně zásilka připravena k vyzvednutí a následně po uplynutí úložní lhůty dne 7.1.2014 byla zásilka vložena do schránky, pod čímž je podpis doručujícího A. K.

Správní orgán I. stupně dospěl ve svém rozhodnutí k závěru, že přestože byl žalobce k ústnímu jednání na 18.12.2013 řádně a včas předvolán (náhradním doručením oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání dne 25.11.2013, v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu), k nařízenému jednání se bez jakékoli omluvy a objasnění důvodu nedostavil, proto na podkladě § 74 odst. 1 zákona o přestupcích bylo přistoupeno k projednání věci v jeho nepřítomnosti a následně k vydání rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zmocněnce odvolání, v němž nesouhlasil s projednáním věci bez přítomnosti žalobce a uvedl, že v době doručování oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání bydlel se svojí družkou ve společné domácnosti na adrese X., přičemž jeho družka má zraněné obě ruce a je odkázána na pomoc žalobce. Žalobce poukázal na to, že jeho dosílka byla zrušena již od léta 2013. Žalobce měl za to, že zásilka byla bez vědomí žalobce uložena na poště Plzeň a žalobce, který se zdržuje ve X., nemohl zásilku vyzvednout a tato byla dle záznamu na doručence vrácena odesílateli. Podle žalobce je otázkou, proč doručovací pošta nevhodila poštovní zásilku po uplynutí úložní doby do poštovní schránky s označeným jménem žalobce na adrese X., kde by si ji žalobce mohl vyzvednout a dozvědět se o ústním jednání. Žalobce poukázal na to, že v době doručování prvostupňového rozhodnutí tak pošta učinila, a proto se žalobce o existenci rozhodnutí dozvěděl a mohl uplatnit včasné odvolání. Žalobce tvrdil, že při kontrole pošty na adrese X., zjistil ze zanechaného oznámení, že mu byla doručována jakási poštovní zásilka z Klatov a tato byla 2.12.2013 vrácena zpět odesílateli. Žalobce tvrdil, že nesprávným postupem správního orgánu I. stupně mu bylo odepráno právo na spravedlivý proces, kdy nebylo možno zjistit spolehlivě skutkový stav věci a žalobce nemohl přednést své důkazní návrhy a nebyly vyslechnuty všechny osoby z jeho vozidla, zejména jeho družka. Současně s odvoláním žalobce namítal určení neplatnosti doručení dle § 24 odst. 2 správního řádu a § 41 správního řádu a navrhl výslech poštovní doručovatelky ohledně způsobu doručování předmětné zásilky a výslech své družky K. K. a svědka J. V. k prokázání skutečnosti, že vozidlo v předmětný den neřídil.

Správní orgán I. stupně doplnil řízení o zprávu pošty Plzeň 1 v reklamačním řízení ze dne 21.3.2014, podle které bylo provedeno prošetření dopisu doručovaného 15.11.2013 a uloženého na ukládací poště Plzeň 20. Po uplynutí úložní doby měl být dopis vhozen do domovní schránky adresáta. V této době doručoval brigádník, který v poznámkách doručovatelky měl zaznamenanou dosílku, která již neměla být v platnosti a byla ukončena

k 8.10.2013. Proto tuto zásilku v dobré víře doslal na adresu 1. máje 124, Železná Ruda. Následující den bylo zjištěno, že dosílka již není v platnosti. Brigádník na poštu Železná Ruda zatelefonoval, omyl vysvětlil a požádal o vrácení doporučeného dopisu na poštu Plzeň 1, dodejna II. Protože je adresát na adrese neznámý, byl dopis vrácen z pošty Plzeň 1, dodejna II. zpět odesílateli.

Žalobce po seznámení s těmito podklady uvedl, že schránku v místě svého trvalého bydliště má řádně celou dobu značenu a že zásilky jsou mu v této schránce nechávány, proto nic nebránilo tomu, aby i předmětná zásilka byla vložena do jeho poštovní schránky. Jedná se o reakci na výsledek reklamačního řízení, kde se uvádí, že měl být žalobce na uvedené adrese neznámý, a proto byla zásilka správním orgánem I. stupně vrácena bez vložení do schránky. Pokud se tento údaj vztahuje k dosílací adrese v Železné Rudě, je podle žalobce toto možné, neboť zde již byla dosílka zrušena.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem a nebyly zjištěny žádné procesní vady, kterými by bylo řízení a následně i napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy. Podmínkou pro konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce bylo řádné doručení písemnosti ze dne 12.11.2013 – oznámení o zahájení řízení a předvolání k jednání. Podle § 20 správního řádu *se fyzické osobě doručuje na adresu pro doručování, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na adresu trvalého pobytu nebo na elektronickou adresu, případně kdekoli, kde bude zastíženo. Nebyl-li při doručování adresát zastížen a písemnost mu nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle tohoto ust., písemnost se dle § 23 odst. 1 správního řádu uloží. Jestliže si adresát uloženou písemnost nevyzvedne do 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, považuje se písemnost podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručitou posledním dnem této lhůty. Z ust. § 20 správního řádu podle žalovaného vyplývá, že pokud žalobce nemá zpřístupněnou datovou schránku, nemá v evidenci obyvatel adresu pro doručování, správnímu orgánu I. stupně nesdělil, že se zdržuje na adrese X., kam žádá doručovat, správní orgán I. stupně řádně v souladu se zákonem doručoval na adresu trvalého pobytu X. Podmínkou pro uložení písemnosti je pouze to, že adresát nebyl v místě doručování zastížen. Naopak podmínkou není, zda se adresát na uvedené adrese fakticky zdržuje. Podmínky řádného uložení písemnosti upravuje § 23 odst. 4 správního řádu, podle něhož se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyločil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky, nebo na jiné vhodné místo, jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odst. 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí označovat i poučení i označení správní správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu. Za splnění těchto podmínek pak fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu nastává, jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, nevyzvedl. Písemnost se považuje za doručitou posledním dnem 10 denní lhůty i tehdy, kdy by se adresát v místě doručování nezdržoval, za předpokladu všech shora popsanych úložních podmínek.*

Splnění podmínek fikce doručení prokazuje správní orgán obvykle tím, že je do spisu založena předtištěná doručenka, či vrácená obálka s nevyzvednutou písemností, na které je zaznamenáno a stvrzeno podpisem doručovatele, že byla zásilka určitého data uložena a že bylo v místě doručování zanecháno oznámení o uložení a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Doručenka za předpokladu, že je řádně vyplněna, má důkazní sílu potvrzující pravdivost toho, co je v ní osvědčeno, není-li prokázán opak. Aby byla vyvrácena správnost údajů o doručení, musí účastník řízení tvrdit a prokázat skutečnosti vedoucí k závěru, že údaje na doručence nejsou pravdivé. Všechny podmínky pro řádné uložení písemnosti podle žalovaného byly splněny, a mohla nastoupit proto fikce doručení. Z doručanky předvolání k jednání a z výsledku reklamačního řízení je podle žalovaného patrné, že 14.11.2013 byla písemnost předána k poštovní přepravě na adresu trvalého pobytu žalobce. Dne 15.11.2013 křížkem poznamenal doručující orgán na doručence, že adresátovi byla zanechána výzva a poučení a tímtéž dnem byla zásilka připravena k vyzvednutí. Na zadní straně obálky je vyznačeno, že odvolatel je na uvedené adrese jako adresát písemnosti neznámý. Obálka s nevyzvednutou písemností byla následně 2.12.2013 vrácena správnímu orgánu I. stupně. Na obálce byla rovněž vyznačena dosílka na adresu 1. máje 124, Železná Ruda. Tato dosílka byla přeškrtnuta. Pro vyjasnění údajů na obálce a zjištění, zda byla dosílka uplatněna, byla provedena reklamace a z výsledku reklamačního řízení vyplynulo, že dne 15.11.2013 byla písemnost doručována a následně uložena na ukládací poště Plzeň 20. Po uplynutí úložní doby měl být dopis vhozen do domovní schránky adresáta, ovšem byl omylem zaslán na již zrušenou dosílku. Hned následující den bylo pochybení zjištěno a bylo požádáno o vrácení doručovaného dopisu. Následně z důvodu, že odvolatel byl na adrese neznámý, byla vrácena zásilka odesílateli. Z toho podle žalovaného plyne, že dne 25.11.2013 byla písemnost řádně doručena žalobci, přičemž vadné doslání na již zrušenou dosílku nastalo až po uplynutí 10 dnů pro uložení, které je podmínkou fikce doručení. Je zřejmé, že po celých 10 dní byla předmětná písemnost uložena k vyzvednutí na pobočce České pošty v místě trvalého pobytu žalobce. Obálka s řádně vyplněnou doručenkou spolu s výsledkem reklamačního řízení tak prokazují splnění všech podmínek řádného uložení písemnosti. Žalovaný měl za to, že postupoval v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 92/01, neboť uplatněná fikce doručení respektovala všechny náležitosti, které s ní správní řád spojuje. Ke skutečnosti, že žalobci nebyla předmětná zásilka vložena do poštovní schránky, žalovaný uvedl, že vhazování zásilky do schránky je úkonem nezávislým na ex lege nastalé skutečnosti, tedy na doručení fikcí po uplynutí desetidenní lhůty. Fikce doručení nastává po splnění výše uvedených podmínek nezávisle na jakémkoli pozdějším vhození zásilky do schránky. Zda bude zásilka vhozena či nikoli, je zákonem stanoveno pouze fakultativně („je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán...“), a jeho neprovedení tudíž nemůže zvrátit právní fikci doručení. Rozhodování o vhození zásilky do schránky nemůže být svévolné. Tak ostatně správní orgán I. stupně ani nepostupoval, když na obálce označil „nevracet, vložit do schránky“. Vzhledem k tomu, že to nebylo možné, neboť byl odvolatel na uvedené adrese neznámý, byla zásilka vrácena správnímu orgánu I. stupně. Doručenka dotčené písemnosti a výsledek reklamačního řízení podle žalovaného prokazují, že v místě trvalého bydliště byla žalobci zanechána výzva, a žalovaný nemá důvod o této skutečnosti pochybovat. Prohlášením na doručence, že výzva byla zanechána, poštovní orgán osvědčil, že byla zanechána na vhodném místě, čímž byly beze zbytku splněny podmínky § 23 odst. 4 správního řádu. K námitce žalobce, proč doručovací pošta nevhodila poštovní zásilku po uplynutí úložní doby do jeho poštovní

schránky s označeným jménem, žalovaný uvedl, že se lze oprávněně domnívat, že tato nebyla v době doručování předmětné písemnosti zpřístupněna. Fikce doručení nastává po splnění podmínek nezávisle na jakémkoli pozdějším vhození zásilky do schránky. Žalobce v odvolání uvedl, že při kontrole pošty na adrese svého trvalého bydliště zjistil ze zanechaného oznámení, že mu byla doručována jakási poštovní zásilka z Klatov, která byla 2.12.2013 vrácena odesílateli. K tomu žalovaný uvedl, že pokud by si žalobce uspořádal svoje osobní poměry ve vztahu k doručování písemností (např. zmocněním jiné osoby k přebírání písemností nebo evidováním adresy v informačním systému evidence obyvatel X., na které se zdržuje, coby adresy, na kterou mu mají být doručovány písemnosti), tzv. fikce doručení by nenastala. Bylo tedy pouze odpovědností žalobce, pokud tvrdí, že se v době doručování písemnosti nezdržoval v místě svého trvalého bydliště, aby si svoje osobní poměry uspořádal tak, aby byl seznámen s předmětnou písemností. Objektivní míra potřebné opatrnosti se žádá zpravidla od každého ve stejné míře. V daném případě nebylo objektivní kritérium upraveno zvláštními předpisy, proto je nutno vyžadovat po žalobci takovou opatrnost, jaká je přiměřená okolnostem a situaci, kterou žalobce svým jednáním sám vyvolal. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 13.3.2012 č.j. 1 As 22/2012-55 s tím, že se jedná o obdobnou skutkovou situaci jako v dané věci. NSS vyslovil názor, že „v těchto situacích zpravidla se jen vychází z obecně uznávaných zásad rozumného člověka, zpravidla postačí dodržet stanovenou nebo ve společnosti uznávanou míru potřebné opatrnosti. Víc se nežádá. Stěžovatel uznávanou míru potřebné opatrnosti nedodržel, neboť si neuspořádal osobní poměry při doručování tak, aby se mohl seznámit se všemi zásilkami jemu doručovanými a aby se vinou osob mu blízkých či dalších okolností „neztrácel.“ Pouze vlastní přístup stěžovatele k přebírání doručených zásilek na adresu uvedenou pro styk se správními orgány vedl k tomu, že se o rozhodnutí Magistrátu nedozvěděl. Pokud žalobce míní předestřením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality k vyvrácení důkazní síly doručky skutečnost, že se v místě trvalého pobytu nezdržuje, žalovaný opakoval, že k uplatnění fikce doručení není podmínkou, aby se adresát na uvedené adrese zdržoval. Žalovaný rovněž shledal nařízení jednání k provedení žalobcem navržených důkazů v odvolání jako nedůvodné, neboť v řízení byl podle názoru žalovaného zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zakročující policisté ve svědeckých výpovědích uvedli, že jsou si jisti, že řidičem předmětného vozidla byl žalobce, a vyloučili, aby vozidlo řídila jiná osoba. Vzhledem k tomu, že žalobci bylo v řízení jeho protiprávní jednání jednoznačně prokázáno, žalovaný návrh na provedení svědeckých výpovědí považoval za nadbytečný.

Žaloba není důvodná.

Předchozí rozsudek zdejšího soudu v této věci byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2016, čj. 3 As 241/2014 - 41, který v rozšířeném senátu dospěl k závěru, že "na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta." Soud je vázán tímto názorem, proto nemůže být úspěšná námitka žalobce, že poštovní doručovatel (brigádník) pochybil, když nevhodil dopis do domovní schránky adresáta.

Rovněž žalobní námitka spočívající v tvrzení, že poštovní doručovatel pochybil, když nezanechal v označené poštovní schránce žalobce výzvu o uložení na dosílací poště a provedl dosílku na již neplatnou adresu, nemůže vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť ve správním řízení bylo prokázáno, a to výše označenou zprávou pošty, že zásilka byla na neplatnou dosílku odeslána až na konci úložní doby, tudíž žalobci nic nebránilo v době uložení zásilku na poště vyzvednout.

Proto, aby došlo k účinnému doručení zásilky, není nutné prokazovat, zda se adresát v době doručování (zde „oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k jednání“) zdržoval na této či jiné adrese. Bylo na žalobci, aby si sám zajistil přebírání zásilek, doručovaných na adresu trvalého bydliště, takovým způsobem, aby se o nich mohl včas dozvědět (např. prostřednictvím platné dosílky, jiné osoby apod.).

Žalobce v žalobě také uváděl, že poštovní doručovatel - brigádník nezanechal žalobci ani oznámení o nezastižení adresáta a o uložení zásilky. Pošta dále uvádí, že žalobce jako adresát byl na doručovací adrese trvalého pobytu neznámý, a proto se dopis bez uložení po uplynutí úložní doby a vrácení ze zrušené dosílky z Železné Rudy vrátil zpět odesílateli. Žalovaný podle žalobce bez důkazu spekuluje o tom, že poštovní schránka nebyla v době doručování písemnosti zpřístupněna. Pak by ovšem podle žalobce nebylo možné zanechat následující oznámení o uložení a rozhodnutí ve věci samé.

K této námitce soud uvádí, že z doručenky na sporné zásilce jednoznačně vyplývá, že adresátovi byla zanechána výzva s poučením - ve schránce nebo na jiném vhodném místě, že tento první pokus o doručení zásilky nevykazuje žádné pochybnosti a že jej naprovoďel, jak uvádí žalobce v žalobě, pouze brigádník, který zásilku následně odeslal na neplatnou dosílku, nýbrž poštovní doručovatelka A. K., která byla i poštovní doručovatelkou zásilky obsahující prvostupňové rozhodnutí, ohledně které nejsou žádné pochybnosti o správnosti postupu při doručování.

Jelikož soud neshledal pochybení při oznamování sporné zásilky a při zanechání poučení spolu s výzvou k vyzvednutí zásilky, soud neprovoďel z důvodu nadbytečnosti ani navržené důkazy výslechy svědků. Předmětem soudního řízení byly od počátku zejména námitky týkající se nevhození zásilky po uplynutí úložní doby do schránky. Byť je tedy možné ze žaloby dovodit, že ani tvrzení o nezanechání oznámení o zásilce a poučení není opožděně uplatněnou námitkou, je zřejmé, že žalobce především namítal zasílání na neplatnou dosílku a následné nevhození zásilky do schránky. Správnost postupu při prvním pokusu o doručení zásilky na doručence potvrdila paní K. svým podpisem a otiskem razítka se svým jménem, proto soud shledal nadbytečným opětovně se na toto poštovní doručovatelky dotazovat, nadto s tak velkým časovým odstupem.

Druhý poštovní doručovatel, dle žalobce J. M., bytem X., se pak zásilkou zabýval až koncem úložní doby, nikoli v době doručování oznámení. Ani družka žalobce by svou výpověď nemohla potvrdit, zda oznámení zásilky bylo na adrese žalobce zanecháno, neboť se na doručovací adrese vůbec nezdržovala.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 28. dubna 2017

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Kováříková